

COMAPEDROSA

Principat d'Andorra/Pallars Sobirà

Pel circ de Baiau

Distància	13,9 km (anada)
Desnivell acumulat	1200 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	27 de juny de 2007
Cartografia	Ed. Alpina. Pica d'Estats i Andorra
Punts per a GPS	Del Pont de la Molinassa al refugi de Baiau Del refugi de Baiau al Comapedrosa

El Comapedrosa és el sostre del Principat d'Andorra. També l'anomenen Coma Pedrosa o Alt de Comapedrosa.

Probablement la ruta més utilitzada per a pujar-hi sigui per la banda de sol ixent des de l'estació d'esquí d'Arinsal. Nosaltres ho varem fer per ponent, des del Pont de la Molinassa, prop del Refugi de la Vall Ferrera. La ruta andorrana és lleugerament més curta (poc menys d'un quilòmetre) però amb més desnivell. Totes dues alternatives segueixen el GR 11 per accedir-hi i tenen l'avantatge de

disposar d'un refugi abans de l'escomesa final. L'andorrana el de Coma Pedrosa, al costat de l'estany de les Truites (guardat) i la pallaresa el Josep Maria Montfort, (lliure) al circ de Baiau, pels que vulguin fer-ho en més d'una jornada. Malgrat que és ben factible pujar-hi en sol dia. Paisatgísticament ens sembla millor l'alternativa pallaresa (opinió molt subjectiva).

Tot el recorregut transcorre per camins i corriols, amb alguns trams poc fressats. Sense neu no presenta passos complicats. Segons les anyades, a primeries d'estiu encara podem trobar congestes al tram entre el refugi i la portella. La dificultat ve donada pel desnivell, especialment en aquest punt, on cal progressar per una tartera molt descomposta de fort pendent. Tampoc hi ha problemes quan a l'orientació, però cal saber identificar el coll dons, a partir del refugi, el GR es divideix en dues variants: una per la Collada dels Estanys Forcats i l'altre per la Portella de Baiau. Com que des d'aquell punt no es veu el cim i resulta més evident la primera, al estar recorregut deficientment senyalitzat, podria induir-nos a error.

A la Vall Ferrera hi ha diverses possibilitats d'allotjament: Refugi, Cases Rurals, Càmpings, Fondes i Hotels (vegeu els enllaços de l'encapçalament). Per aquesta excursió el més proper és el Refugi de la Vall Ferrera. Nosaltres ho férem a l'Hotel Vallferrera d'Àreu. Bona cuina, millor tracte i servei eficient. No admeten animals, excepte als apartaments. Si hi aneu amb el vostre gos, pot patir a la tartera i a més caldrà portar-lo ben lligat perquè sovintegen els ramats de bestiar.

Per a l'accés a la Molinassa mireu-vos la ressenya dels Plans de Boet i Arcalís.

A la imatge la Portella de Baiau, entre el Pic i l'Agulla de Baiau, des de l'estany homònim.

Descripció de l'itinerari

La primera part, fins al Pla d'Arcalís, coincideix amb la ruta ressenyada per als Plans de Boet i Arcalís.

Un cop a l'alçada de la palanca de fusta del Pla d'Arcalís (2.017 m), que deixem a l'esquerra en el sentit de la marxa, a l'altre mà, sobre una gran roca hi ha un rètol metàl·lic que ens indica la direcció del Refugi de Baiau.

Abandonem el pla i ens enfilem altre cop en moderat pendent. Abastem el Barranc de la Coma de l'Orri, (2.150 m). El camí, que fins ara havia mantingut l'orientació sud-est, descriu un semicercle, girant a nord-est i retornant a sud-est, per salvar els contraforts que baixen del Pic d'Ascorbes. Superat l'esperó se'ns presenta, al fons de la coma, el circ de Baiau i, encimellat al bell mig, podem albirar-hi el refugi. El camí progressa pel marge esquerra de la coma de Baiau i abastem els estanys d'Ascorbes (2.375 m).

Seguim en moderat pendent amb el mateix rumb fins que, a l'alçada del refugi, creuem el riu a gual i ens enfilem al turó on és instal·lat (2.517 m). Hi arribem a les 2h 45' de marxa des de la Molinassa. Hem trigat una mica més del que marquen les guies i cartells. El refugi (lliure) és una sòlida construcció metàl·lica en bon estat, similar a d'altres de la zona (Mont-Roig, Broate, i Baborte). Porta el nom del muntanyenc del CEC Bages en Josep Maria Montfort, mort per una allau a la Canal de l'Ordiguier, al Cadí.

És un bell paratge envoltat d'estanys i cims, en un ambient d'alta muntanya. Aquí el GR es divideix. Una variant (la visualment més evident) travessa vers el nord-est per la Collada dels Estanys Forcats, entre el Medacorba i la Roca Entravessada. L'altra, la que ens cal prendre, ho fa vers el sud-est, per la Portella de Baiau, entre el Pic i l'Agulla del mateix nom. Per abastar-lo, primer ens cal baixar a l'estany més gran (que envolta el turó del refugi per llevant i migdia), rodejar-lo en sentit horari ran de l'aigua i enfilar-nos per una canalona herbada fins un replec on comencem a ascendir transversalment per sota el Pic de Baiau, vers el sud-est, per la tartera que s'escola des del coll. Primer sobre pedregar, després per terreny més descompost. Fort pendent que s'accentua als darrers metres.

Un cop a la Portella (2.812 m, 1h 15' des del refugi), partió entre el Pallars Sobirà i Andorra, ja podem albirar a sol ixent el cim del Coma Pedrosa i l'inclinat llom que ens separa. A migdia l'estany Negre vers on s'adreça el GR. Procurant no perdre alçària, rodegem per sota la Collada del Forat de Malhiverns i comencem a remuntar el llom en diagonal fins abastar el corriol que de més avall, provinent del GR, en curtes llaçades ens deixa a la carena. La resseguim breument a l'esquerra vers el nord i abastem el cim, coronat per una gran fita. (2.942 m) a 25' de la Portella. Hem trigat 4h 25' de marxa efectiva des del inici. És dia feiner i en tot el camí solament hem coincidit amb un excursionista al Pla d'Arcalís i una altra dalt del cim.

Excel·lent mirador, es fa difícil enumerar la gran quantitat de paratges que s'hi albiren. Destaquem els que més ens criden l'atenció: Vers el nord podem resseguir el cordal de cims que, començant pels del circ de Baiau (Baiau, Roca Entravessada, Medacorba, Lavans) segueix a nord-oest amb la Pica Roja, Romaset, Canalbona fins el massís de la Pica d'Estats. També vers el nord-oest s'allargassa la coma per la que hem vingut, per sota del massís que formen els pics d'Ascorbes, Palomer i de Gerri. Al fons destaquem el Certascan. A ponent, molt al fons, lluu per la neu el massís de la Maladeta. A migdia, el refugi andorrà i l'estany de les Truites, després les instal·lacions d'esquí d'Arinsal i Pal i, al fons, la Serralada del Cadí. Vers son

ixent, els Pics de l'Estanyó i de Casamanya. Al nord-est els de Font Blanca i Tristaina.

Retornem pel mateix camí que hem pujat. Triguem 1h 15' fins al refugi (baixant amb certa precaució pel fort pendent) i des d'allí, a bona marxa, 2h fins a la Molinassa. Total 3h 15'.